

ACC. N:R. M. 7576 : 1-7.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Edith Österlund

Härad: Västbo

Adress: Box 5, Hüllerstorp

Socken: Kulltorp

Berättat av: Emma Österlund

Uppteckningsår: 1941.

Född år 1862 i Kulltorp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Dahla - Stara, - bygdeoriginal, troll- s. 1.
kunnig.

Rackare. s. 2.

Slagputeman. s. 4.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 7576 :/.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edith Åkerman
Härad: Västbo Adress: Box 5, Kullerups
Socken: Kullerups Berättat av: Emma Åkerman
Uppteckningsår: 1941 Född år 1862 i Kullerups

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bland väjarnas ränder
och bygdeoriginal var
också blåkla - stana. Detta
under 1870-80 talet. Denna
kvinnor var särdeles
snick och dröjligen av
tattarsläkt. Hon ville vara
förmämlig och var belyst
på huvudet i möbats till
allmogekvinnorna som all-
tid var huvuddukar både
i helg och söcken. Denna
kvinnor var både fruktad
och hatad av befolkningen

Skriv endast på denna sida

i bygderna. Han levde till-
sammans med en man som
hette Dahl en rektor som
glädde hästar och hundar.
Dahls-Hans gick omkring
i bygderna och kom alltid
till ort och ställe någon
gång under året med be-
stämde mellanrum. Han
brukade bära kjorteln upp-
stickad och där bar han
hundvalpar av olika stor-
lek och ras. Dessa väste
folket i gårdarna omkring
med mjölk. Och man ve-
lade inte gärna Dahls-Hans
något ty se han var känd
för att kunna trolle...

I Rakla-Härens sällskap
brukade vara en känd,
Om man klappade denne
sade hon på sitt säregna
sätt: Han är alle mens
man, men ingen mans
hogen... Då Rakla-Härens
en gång rekades mat i
gården. Torakull gick hon
tjän gården, mummlande
hufvuden och om familjen.
Då hon kom till västret
som man kallade platsen
Då kreaturen väntades
stannade hon vid bron. Vid
en sådan var ett stingsel
anbragt. Så vickande hon
upp ett papper hon bar i

ljortelfickan skakade
mycket mynstiskt pulver
i vattnet, numlade be-
svärgelser, samt slog med
hippen i stänglet och
Heldomen var befast.

Men nu, på hela året
framåt fördes man inte
vatten kreaturen där
utan gick bara den långa
vägen vilket förorsakade
gärdsplakat mycket arbete.

Man ångrade gjungor på
att man också skulle
ha varit. Men skapade
sig mycket kost gratis
och var folkets överser
i sockarna runt Duhle-Hem

chablernde stj ockon som
slayrubeman. Vid ett till-
fälle kom han till Töres-
by, då man ämnade
gräva brunnen i en gård
där. Han tillfrågade då
hvar man kunde
gräva för att få vatten?

Då velde Bakla - Stava
ut en plats med sin kipp
som visade agerade troll-
skar, skrapade under lite
jord, tog så upp en hand-
full smuttsade på jorden
smuttsade och sade: 'Skall
vi gräva'. Han gjorde
så och fick en brunna
som finns till än i dag...

Karlarna i Lervestads gård
kända skämtade och gjorde
narr av Dahl-Hava en
gång då hon vankade där
vägen fram. Men det skulle
de inte ha gjort. De stodo
med händerna förspända
för lass och kunde inte
gå dem ur stillet. De
funno sig nödsakade att
skicka bort bortas gårdar-
na efter Dahl-Hava. In-
nan hon kom stodo de vack-
ert stilla. Då hon kom
tillbaka hörde hon varnande
att dem och sade att om
de ville komma vägen fram
så måste de respektiva henne..

Det var sista gången de
gickades med henne. Aldrig
mer vågade de driva speh-
sakel med henne då hon
kom.

Då räckte Dahl och
hon följdes åt brukade
de i regel övernatta på
ett kökshus eller i en
lada, som var så vanligt
på den tiden. Tunge i
manjörslusen hade man
ingen plats till dylika. Ofta
var den egna familjen så
fullständigt att dessa fick
stannas i en gäststuga
som helst. Tilunda kunde
inte finnas plats för värdens
vänner...